

விடுதலைப்புலிகள்

- 03 வாக்களிக்காமலே ஒரு வாக்களிப்பு
- 05 புதிய சனாதிபதியும்...
- 07 தமிழீழத்திற்கான...
- 08 மாவீரர் விதைப்பும்...
- 10 தமிழர் தேசமும் சிங்கள...

சூல்: 127

கார்த்திகை - 2005

அன்பளிப்பு: 12/=

குறுகியகால இடைவெளியில் நியாயமான தீர்வு அன்றேல் தன்னாட்சியை நிறுவும் போராட்டம் அடுத்த ஆண்டில் தீவிரம்பெறும்

மாவீரர்நாள் உரையில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் தெரிவிப்பு

எமது போராட்ட இலட்சியத்தை அடையும் அனுகூலமான குறித்து ஒரு தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கவேண்டிய காலத்தை நாம் நெருங்கிவிட்டோம்.

பொறுமையிழந்து, நம்பிக்கையிழந்து, விரக்தியின் விளிம்பை அடைந்துள்ள எமது மக்கள் இனியும் பொறுத்துப் பொறுத்துக் காத்திருக்கத் தயாராக இல்லை. ஆகவே, வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு குறுகியகால இடைவெளிக்குள், எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைத் திருந்திசெய்யும் வகையில், ஒரு நியாயமான தீர்வுத் திட்டத்தைப் புதிய அரசாங்கம் முன்வைக்கவேண்டும். இது எமது இறுதியான, உறுதியான, அவசர வேண்டுகோளாகும். எமது இந்த அவசர வேண்டுகோளை நிராகரித்து, கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்து, காலத்தை இழுத்தடிக்கப் புதிய அரசாங்கம் முற்படுமானால் நாம் எமது மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து எமது சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தை, எமது தாயகத்தில் தன்னாட்சியை நிறுவும் தேசச் சுதந்திரப் போராட்டத்தை அடுத்த ஆண்டில் தீவிரம் படுத்துவோம்.

இவ்வாறு இலங்கையில் புதிய அரசுத்தலைவர் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுள்ள, இலங்கையில் அரசியல் நெருக்கடி மிக்க இக்காலகட்டத்தில் விடுதலைப்புலிகளின் கொள்கை நிலைப்பாடாகத் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்களின் மாவீரர்நாள் உரையை அனைத்துத் தரப்பினரும் எதிர்பார்த்திருந்த வேளையில் தமதுரையில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்துள்ளார்.

மாவீரர்நாள் உரையின் முழுவியரம் வருமாறு:

எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குரிய தமிழீழ மக்களே,

இன்று வணக்கத்துக்குரிய நான்.

சுயநல இன்பங்களைத் துறந்து பொதுநல இலட்சியத்திற்காகப் போராடி வாழ்ந்து, அந்தச் சத்திய இலட்சியத்திற்காகச் சாவைத்தழுவி உத்தமர்களை நாம் நினைவு

கூரும் புனித நாள்.

இன்றைய நன்னாளில், அந்த மகத்தான மனிதப் பிறவிகளின் நினைவாக நாம் ஏற்றும் தீபங்களில், அந்த அக்கினி நாக்குகளின் அபூர்வ நடனத்தில், எமது மாவீரர்களின் சுதந்திரத் தாகம் அணையாத சுடராக ஒளி வீட்டு எரிவதை நாம் எமது நெஞ்சில் நினைவு கொள்வோமாக.

சத்தியம் மீது கட்டப்பட்ட இலட்சியத்திற்காக மடிபவர்கள் என்றுமே சாவதில்லை. அவர்கள் ஒவ்வொருவருமே தனிமனித சரித்திரங்களாக என்றும் வாழ்வார்கள்.

மாவீரர்களே, உங்களது ஒப்பற்ற தியாக வரலாறுகளின் ஒன்றிணைப்பாகவே எமது தேசத்தின் வீர விடுதலைக் காவியம் படைக்கப்படுகிறது.

எமது விடுதலை இயக்கத்தின் முதலாவது மாவீரன், எனது பிரியமான தோழன் சத்தியநாதன் எனது மடியில் உயிர்த்து இன்றுடன் இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளாகக் காலநதி ஓடி விட்டது. இந்தக் கால நீட்சியிற் கட்டவிழ்ந்த போராட்ட வரலாற்றில் பதினேளாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து மூன்று (17,903) மாவீரர் தேச விடுதலைக்காகக் களமாடி வீழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பெருந்தொகைப் போராளிகளைவிடப் பலமடங்கு தொகையில் பொதுமக்களும் எதிரியாற் கொன்றொழிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஒட்டு மொத்தத்தில் எமது தேசத்தின் விடுதலைக்காக நாம் கொடுத்த உயிர்ப்பலி மிகப்பெரியது. அளப்பரியது.

தமிழீழத் தேசத்தின் விடுதலைக்காகத் தமிழ்மக்கள் புரிந்துள்ள மாபெரும் தியாகத்தை, அதன் ஆன்மீக மகத்துவத்தை, அதன் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைச் சிங்களத் தேசம் மட்டுமன்றிச் சர்வதேசச் சமூகமும் உணர்ந்து கொள்ளாது எமக்கு ஏமாற்றத்தையும் வேதனையையும் தருகிறது.

அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, தமிழரின் உணர்வுகளை, அவர்களது வாழ்நிலை அலவங்களை, அவர்களது தேசிய அபிலாசைகளைச்

(02ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மாவீரர் நாளன்று தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள் உரையாற்றியபோது...

அரசியல் தீர்வா! தன்னாட்சிப் போராட்டமா! முடிவெடுக்கவேண்டிய நிலையில் புதிய சனாதிபதி

2005ஆம் ஆண்டு மாவீரர்நாள் செய்தியை தமிழீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்.

கடந்த மூன்றாவருட சமாதானகால அரசியலில் சிங்கள அரசு காட்டிவரும் கடும்போக்கையும் - புலிகளின் எல்லைகடந்த நெகிழ்வுப்போக்கையும் தலைவர் பிரபாகரன் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

தமிழர்களின் சமாதானமாக வாழ்வது மற்றும் தமிழர்களின் அரசியல் அபிலாசைகளை மதிப்பது என்ற விடயங்களில் சிங்கள அரசு வர வர தனது கடும்போக்கு நிலைப் பாட்டைத் தீவிரப்படுத்துவதை தனது அரசியல் செய்தியில் தலைவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தமிழினத்திற்கு அரசியல்தீர்வு வழங்க மறுக்கும் சிங்களத்தின் கடும்போக்கு - இராணுவவாத அரசியலை சர்வதேச சமூகமும் கண்டுகொள்வதாகத் தெரியவில்லை.

சமாதானம் - பேச்சுவார்த்தை என்ற நிலைப்பாட்டை இறுகப் பற்றிப்பிடிக்க சர்வதேச சமூகம் முனைகின்றதே யல்லாமல் யதார்த்த ரீதியாக சிங்கள அரசு அவற்றை நிராகரித்துவருகின்றது என்பதை புரிந்துகொள்ள அது தொடர்ச்சியாக மறுத்துவருகின்றது. தமிழரின் அரசியல் கையறுநிலையைப் புரிந்துகொள்ள சர்வதேச சமூகமும் மறுக்கின்றது என்பது 'கவலை அளிக்கும் செயலாக உள்ளது' என்று தலைவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இன்றைய நிலையில் அமைதி அரசியல் என்பது தமிழ்மக்களுக்கு விரக்தியும் - வேதனையும் தருவதாகவே உள்ளது. "சமாதானம் - போர்நிறுத்தம் - பேச்சுவார்த்தை என்பன எல்லாம் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவகையில் அர்த்தமற்ற சொற்பதங்களாக யதார்த்த மெய்நிலைக்குப் பொருந்தாத வார்த்தைப் பிரயோகங்களாக மாறிவிட்டன". என்று தமிழ்மக்களின் மனநிலையைத் தலைவர் அழகாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

சமாதான முயற்சிகளை சிங்கள அரசு மனப்பூர்வமாக நடாத்தும் என்று தமிழ்மக்கள் என்றுமே நம்பிய தில்லை. சமாதானம் என்றாலே சதி அரசியல் என்றே சிங்கள அரசு அர்த்தப்படுத்திக்கொள்கின்றது. அனாலும், தமிழரின் போராட்ட நியாயங்களை உலகமக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் வாய்ப்புகளாக சமாதானப் பேச்சுக்காலத்தை புலிகள் இயக்கம் பயன்படுத்துகின்றது என்றும் தலைவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ரணில் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தபோது நடைபெற்ற டோக்கியோ மாநாட்டை (2003 யூன்) புலிகள் ஏன் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதையும் தலைவர் பகிரங்கப்படுத்தியுள்ளார்.

நிதி உதவிகளையும் - ஆயுதக் களைவையும் ஒன்றிணைத்து புலிகளுக்கு அழுத்தம்கொடுக்க நடந்த ஒரு கூட்டுச்சதியை முறியடிக்கும் நோக்குடனேயே அம் மாநாட்டை புலிகள் பகில்கரித்தனர் என்று அவர் விளக்க மளித்துள்ளார்.

பேச்சுவார்த்தை - போர்நிறுத்தம் என்று கூறிக் கொண்டே போர்நிறுத்த உடன்பாட்டிற்கு முரணாக சிங்களப் படைகள் புலிகள் இயக்கம்மீது ஒரு நிழல் யுத்தத்தை தொடங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது என்றும் அவர் குற்றம் சாட்டியுள்ளார்.

இப்போது, போர்நிறுத்தத்தை ஏற்காத - தமிழரின் தாயகத்தை அங்கீகரிக்காத - ஒற்றையாட்சியே (சிங்களவர் ஆட்சியே) இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு என்றுகூறி சிங்கள மக்களின் ஆணைபெற்ற புதிய சனாதிபதி பதவிக்கு

வந்துள்ளார். எல்லோரும் அறிந்த இன்னொரு கடும்போக்காளர் (ரட்ணசிரி விக்ரமநாயக்கா) பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இலங்கை அரசியல் மீண்டும் இரத்தக்களரி யுகத்திற்கு நகர்த்தப்படுகின்றது என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மையாக உள்ளது. புதிய சனாதிபதியின் அரசியல் கூட்டாளிகளாக அத்தீவிர சிங்கள இனவெறிக் கட்சிகள் சேர்ந்துள்ளன. புலிகள் இயக்கத்துடன் பேச்சுவாதையே அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர்.

இருந்தபோதும் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் புதிய சனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்சவுக்கும் ஒரு சமாதானத்திற்கான சந்தர்ப்பத்தை மாவீரர்நாள் செய்தியூடாக வழங்கியுள்ளார்.

"சனாதிபதி ராஜபக்சவின் நகர்வுகளை, அவர் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை சிறிதுகாலம் நாம் பொறுத்திருந்து பார்ப்பதென முடிவுசெய்துள்ளோம்". என்று தலைவர் கூறியுள்ளார்.

சமாதானம் என்று கூறி காலத்தை இழுத்தடித்து - அதன்மூலம் தமிழரின் தேசிய எழுச்சியை நசுக்க சிங்கள அரசு எடுக்கும் சூழ்ச்சிக்கு புலிகள் இயக்கம் இடக் கொடுக்கமாட்டாது. அதேசமயம், புதிய சனாதிபதிக்கும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதன்மூலம் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் தலைவர் அவர்கள் ஒரு செய்தியை கூறியுள்ளார். சமாதானத்திற்காக புலிகளை வற்புறுத்துவதில் எந்தப் பயனும் இல்லை, புலிகள் சமாதான அரசியலில் போதுமான அளவு பங்கெடுத்து விட்டார்கள். இனி, சமாதானத்தை நோக்கி ஆக்கபூர்வமான வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது சிங்கள அரசுதான். இதை சர்வதேச சமூகமும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சமாதானம் தொடர்பான தமிழ்மக்களின் கற்பனைகள் அனைத்தும் தகர்ந்துவிட்டன. இப்போது அவர்கள் கோபத்துடனும் - விரக்தியுடனும் உள்ளனர். இந்த மக்கள் உணர்வை மதிக்கவேண்டிய தேசியக்கடமை புலிகள் இயக்கத்திற்கு உண்டு. இந்த யதார்த்தத்தையும் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தனது மாவீரர்நாள் செய்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"பொறுமையிழந்து - நம்பிக்கையிழந்து - விரக்தியின் விளிம்பை அடைந்துள்ள எமது மக்கள் இனியும் பொறுத்துப் பொறுத்துக் காத்திருக்கத் தயாராக இல்லை. ஆகவே வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு குறுகியகால இடைவெளிக்குள், எமது மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளைத் திருப்திசெய்யும் வகையில், ஒரு நியாயமான தீர்வுத் திட்டத்தைப் புதிய அரசாங்கம் முன்வைக்கவேண்டும். இது எமது இறுதியான - உறுதியான அவசர வேண்டு கோளாகும். எமது இந்த அவசர வேண்டுகோளை நிராகரித்து, கடும்போக்கைக் கடைப்பிடித்து, காலத்தை இழுத்தடிக்கப் புதிய அரசாங்கம் முற்படுமானால் நாம் எமது மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து, எமது சுயநிர்ப்பையை உரிமைப்போராட்டத்தை, எமது தாயகத்தில் தன்னாட்சியை நிறுவுவது தேச சுதந்திரப்போராட்டத்தை அடுத்த ஆண்டில் தீவிரப்படுத்துவோம்". என்று தலைவர் பிரகடனம் செய்துள்ளார்.

தலைவர் விடுத்துள்ள மாவீரர்நாள் செய்தியின் முக்கிய பகுதியாக மேற்குறித்த வாக்கியங்கள் உள்ளன. கடந்த மூன்றாவருட சமாதான அரசியலில், வரப்போகின்ற 2006ஆம் ஆண்டு ஒரு தீர்மானகரமான ஆண்டாக இருக்கப்போகின்றது.

புலிகளின் குரல்

2005 மாவீரர் நாளன்று தமிழீழத்தேசியத் தலைவர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

சிங்களப் பெரும்பான்மை இனம் புரிந்துகொள்ளவில்லை. புரிந்துகொள்ள எத்தனிக்கும்மில்லை. புரிந்துகொள்ளும் அற்றலும் அறிவுத்திறனும் ஆளும் பக்குவமும் அவர்களிடம் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை.

சிங்களத் தேசம் இன்னும் மகாவம்ச மனவுலகில், அந்தப் பராணக் கருத்துலகிற் புதைந்துபோய்க் கிடக்கிறது. இலங்கைத் தீவானது தேரவாத பௌத்தத்தின் தெய்வீகக் கொடையென்றும் சிங்கள இனத்திற்கே உரித்தான சொத்துடைமை என்றும் மகாவம்சம் திரித்துவிட்ட புனைகதையிற் சிங்களமக்கள் இன்னும் சிக்குண்டு கிடக்கிறார்கள். அடிமனதில் ஆழமாக உறைந்து, அசைவற்றதாக இறுகிப்போன இந்தப் பராணக் கருத்து நிலையில் இருந்து சிங்களத் தேசம் விடுபடப் போவதில்லை. இந்தக் கருத்திற் குருட்டுத்தனத்தால் இலங்கைத் தீவின் உண்மை வரலாற்றையும் அங்கு நிலவும் சமு

தாய மெய்நிலைகளையும் சிங்கள மக்களாலும் அவர்களது அரசியல், மதத் தலைமைகளாலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இலங்கைத்தீவின் வடகிழக்கு மாநிலத்தைத் தாயகத் தேசமாகக்கொண்டு, தமிழீழ மக்கள் என்ற வரலாற்றுத் தொன்மைமிக் ஓர் இனம் இருப்பதையும் அவர்கள் ஒரு தனித்துவத் தேசமாக வாழ்ந்து வருவதையும் அவர்களுக்கு அடிப்படையான அரசியல் உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் உள்ளன என்பதையும் சிங்களவரார் புரிந்துகொள்ளவோ ஏற்றுக் கொள்ளவோ முடியவில்லை. தமிழரது இருப்பு நிலைவற்றிய உண்மையைக் கிரகித்து, அவர்களது அரசியல் அபிலாசைகளைப் புரிந்துகொள்ளச் சிங்களத்தேசம் மறுத்து வருவதாலேயே தமிழ்மக்களது தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வின்றி, முடிவின்றிச் சிக்கலடைந்து இழுப்பட்டு வருகிறது.

சிங்கள மக்களின் மகாவம்ச மனவழமையில், அவர்

களது சமூகப் பிரக்ஞையில், அவர்களது அரசியற் கருத்துலகில் அடிப்படையான மாற்றம் நிகழுமென நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. சிங்கள - பௌத்த மேலாண்மைவாதத்தின் வீச்சும் வலுவும் தணிந்துபோகவில்லை. மாறாக, அது புதிய, புதிய வடிவங்களை எடுத்துப் புத்துயிர்பெற்று வருகிறது. தென் னிலங்கை அரசியற் களத்தில் அதன் ஆதிக்கம் மேலோங்கி வருகிறது. இப்படியான புறநிலையில், தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்குச் சிங்களத் தேசத்திலிருந்து ஒரு நீதியான, நியாயமான தீர்வு கிட்டுமென அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, நாம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. எமக்கே உரித்தான எமது அடிப்படை உரிமைகளை நாமாக்கவே போராடி வென்றெடுக்க வேண்டுமே தவிர, சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் காரணியத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என நாம் என்றமே

(15ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சிறுவர்கள் மாண்டத்தின் அதி அக்கறைக்கு உரிமவர்கள். அந்த முனைகளிலிருந்துதான் மாண்டத்தில் பேணிடவேண்டியவையையும் அழித்திட வேண்டியவையையும் உருவாக்கப்படுகின்றன. மாண்டவாழ்வு சேழ்த்து ஒங்கிட அந்த முனைகளின் வாழ்வு பேணிக் காக்கப்பட்டு பண்படுத்தப்படவேண்டியதாகிறது. ஆதலால்தான் சிறுவர்கள் தொடர்பான உரிமைச் சட்டங்கள் உலகின் எல்லா மனித உரிமைச் சாசனங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. உலகில் எப்போதும் அக்கறையுடன் பேசப்படும் விவகாரமாகவும் அது இருக்கிறது.

ஆனால் இன்றைய உலகில் சிறுவர்களின் நிலை எவ்வாறு உள்ளது? அவர்களுக்கென உரித்தான உரிமைகளை அவர்களால் அனுபவிக்கத்தான் முடிகிறதா? இத்தகைய வினாக்கள் எழுப்பப்படுவதிலேயே அந்ததமிழில்லை என்ற கூறாமலின்றி சிறுவர்களின் வாழ்வு சிதைக்கப்பட்டு வருகிறது.

அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஜேர்மனி, இந்தியா உட்பட எல்லா நாடுகளினதும், உலகின் எல்லாப் புனிதப் பிரதேசங்களினதும் முறை முட்டுக்குகளிலெல்லாம் சிறுவர்கள் வதைக்கப்படுகிறார்கள். பாலியல் வக்கிரங்களுக்கு உள்ளாக்குதல், போரிடல் ஈடுபடுத்துதல், போரிடலால் தன்புறத்துதல், தொழிலாளர்களாக்கி வேலைவாங்குதல், உளவியல் ரீதியான தன்புறத்துதல்களுக்கு உள்ளாக்குதல் உட்பட பல்வேறு கொடுமைகளை உலகின் எல்லா இடங்களிலும் சிறுவர்கள் இன்றும் அனுபவித்துக்கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

வரலாறு இல்லை. போர் எங்கெங்கெல்லாம் நடந்ததோ அங்கங்கெல்லாம் சிறுவர்களின் வாழ்வு கறை படந்ததாகவே இருந்திருக்கிறது.

எமது மண்ணும் அதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழ்ச் சிறுவர்கள் மீது தினந்தினை வாழ்வு என்பது தமிழர்கள் மீது கொடியபோர் திணிக்கப்பட்ட கடந்த ழுன்ற தசாப்தங்களில் நடந்தவை மட்டுமல்ல,

தமிழீழம் சிறுவர்களின் கிரப்பறன்

அது அதனிலும் நீண்டது. அகிம்சைப் போராட்டத்தைத் தமிழர்கள் நடத்திய ஆரம்ப காலங்களில் சிங்களத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளின் போதெல்லாம் தமிழ்ச் சிறுவர்களின் எல்லா உரிமைகளும் பல்வியடுக்கப்பட்டன.

கிடலரையும், முசைலினியையும்,

பிய்த்தெடுத்துக் கொதிக்கும் தார்ப் பீப்பாய்களுக்கும் போட்டபோதும், ஆண்களையும் பெண்களையும் நிர்வாணப்படுத்தி வன்கொடுமை புரிந்தபோதும் ஈழத்தமிழினம் எழுப்பிய அவலக்குரலை உலகில் எவராவும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எவரின்

-- அ.தீபன் --

இதயத்தைமும் எட்டாத தமிழ்க் குழந்தைகளின் அவலக்குரல்கள் அதிவிவளியில் அநாதரவாய் அலைந்து கொண்டிருந்தன.

தமிழர் போராட்டம் ஆயுதப்போராய் பரிணாமம் பெற்றபோது சிறுவர்கள் மீதான சிங்களத்தின் வன்முறைகளும் உக்கிரம் பெற்றன.

உறவுகளோடு கூடக் குதகலிக்கும் உரிமையைப் பறித்தெடுத்தது. அப்போதெல்லாம் எங்கள் சிறுவர்களின் அவலக்குரல்கள் உலகில் சிறுவர் நலன்களில் அக்கறை கொண்டதாகக் கூறிக்கொள்ளும் எவரது காதல்களிலும் கேட்கவேயில்லை.

தமிழர்கள் மீதான ஆக்கிரமிப்பை முன்னெடுப்பதற்காகத் தமது மண்ணில் 30,000 சிறுவர் பாலியல் தொழிலாளர்கள் உருவாக அனுமதித்த சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தமிழ்ச் சிறுவர்கள் விடயத்தில் எவ்வாறு நடந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்பதை வருக்கும் சொல்லித்தான் புரியவைக்க வேண்டியதல்ல.

ஆனால் தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப்போரைத் தலைமைதாங்கி முன்னெடுத்துச் செல்லும் தேசியத் தலைவ திரு.வே.பிரபாகரன் அவர்கள் சிறுவர்களை அணைத்துக் கொடுமைகளின்றும் பேணிக் காப்பதில் முழு அளவிலான அக்கறைகொண்டு செயற்பட்டார். உலகில் நடந்த ஏனைய விடுதலைப் போராட்டங்களின்போது கூட இருந்திராத புதிய முன்மாதிரியாக தலைவரின் இச்செயற்பாடுகள் அமைந்தன. போரின் கொடுமைகளிலிருந்து மட்டுமல்லாமல் சமூகீதியான ஏனைய கொடுமைகளிலிருந்தும் கூட தனது சிறுவர்களைக் காத்து வளர்த்தெடுப்பதில் தலைவர் அவர்கள், விடுதலைப்போரைத் தீவிரமாக முன்னெடுத்த சமகாலத்திலேயே நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

பாடசாலை போகாத சிறுவர்கள், அநாதைகளாகியதால் கையேந்தி நிற்கும் சிறுவர்கள், போசாக்கின்றி நோய்களால் பாதிக்கும் சிறுவர்கள் என சிறுவர்கள் பாதிக்கப்பட்டாதவாறு விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பினால் வேலைத்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. போரிடப்போது தமது தாய் தந்தையரைப் பறிகொடுத்த சிறுவர் சிறியிருக்கக்கூட செஞ்சோலை, காந்தகுபன் அறிவுச்சோலை போன்ற அமைப்புகளை உருவாக்கி, நற்றறுக்கணக்கான சிறுவர்களை உள்ளவாக்கி, அவர்களைப் பராமரித்துக் கல்வியூட்டி வளர்த்ததன், தானே தாயாகவும் தந்தையாகவும் நின்ற தனது கனிசமான நேரத்தை அதற்காகச் செலவுசெய்தவருகின்றார் தமிழீழ தேசியத் தலைவர் அவர்கள்.

அதுபோலவே வறுமையில் வாழ்ந்த சிறுவர்களுக்காக சிறுவர் பூங்காக்கள் அமைக்கப்பட்டுக் கல்வியும் உணவும் நன்நடத்தைமும் ஊட்டப்பட்டு

“எனது தேசத்தின் எதிர்காலச் சிழ்புகளாக ஒரு புதிய இளம் பரம்பரை தோற்றம்கொள்ள வேண்டும். ஆற்றல் மிகுந்தவர்களாக, அறிவு ஜீவிகளாக, தேசப் பற்றாளர்களாக, போர்க்கலையில் வல்லுணர்களாக, நேர்மையும் கண்ணியமும் உள்ளவர்களாக ஒரு புதிய புரட்சிகரமான பரம்பரை தோற்றவேண்டும். அந்தப் பரம்பரையே எமது தேசத்தின் நிர்மாணிகளாக, நிர்வாகிகளாக உருப்பெறவேண்டும்.”

தமிழ்த் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன்

மனிதனின் ஆக்கிரமிப்பு உணர்வு என்பது எல்லா உரிமை மீறல்களினதும் அடிநாதமாய் இருப்பதுபோலவே சிறுவர்கள் விடயத்திலும் இருந்துவிடுகிறது. அத்தகைய உணர்வு போர்மூலம் பிரயோகிக்கப்படும்போது சிறுவர்கள் எல்லாவீதமான வக்கிரங்களுக்கும், சீரழிவுகளுக்கும் உள்ளாகிறார்கள். உலகின் எந்தவொரு நாடுக்கூடத் தமது நலன்களின் பொருட்டு ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்போது சிறுவர்கள் மீது அக்கறை கொண்டதாக

இடி அமீனையும் கண்டுகொண்ட சர்வதேசத்தின் கண்களால் “தமிழர்களின் தோலில் செருப்புத் தைத்துப்போட ஆசை கொண்டாள்ளேன்” என்றும் அதுபோன்ற தமிழ் வெறியூட்டும் கலோகங்களையும் பகிரங்கமாகவே பிரகடனம் செய்து ஆட்சிபுரிந்த சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் கீழ் இலங்கைத்தீவில் தமிழர்கள் வதையுண்டிருந்ததைக் காணமுடியவில்லை. நமது பெண்களின் மார்க்ஸிஸ்ட் சிங்களச் ‘சி’ எழுத்தைக் குறியாகச் சட்டபோதும், குழந்தைகளைத் தாயிடமிருந்து

சிங்களப் படைகளின் துப்பாக்கிகளும், பீரங்கிகளும், போர் விமானங்களும் சிறுவர்களை ஈவீர்க்கமின்றிப் பலிகொண்டன. அவர்களைப் பெற்றவர்களிடமிருந்து கொடுமைகள் பிரித்தெடுத்து அநாதைகளாக்கின, பிஞ்சுகளின் உள்ளங்களைப் பாழ்படுத்தின. சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் விதிக்கப்பட்ட வாழ்வியல் தடைகள் மக்களின் குடியிருப்புகளைப் பறித்துச் சிறுவர்களை வீதிகளில் அநாதரவாக விட்டது. அவர்களின் கல்விக்கும் உரிமையை,

சிறுவர்கள் பராமரிக்கப்படுகின்றார்கள். போசாக்கற்ற கார்ப்பிணிக் தாய்மார்களுக்காக தாய் சேய் பராமரிப்பு நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பாடசாலைகள் தோற்று சத்துணவுத் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழீழக் கல்வி வளர்ச்சிக் குழகம், தமிழீழ மாணவ அமைப்பு போன்றவற்றினூடாகச் சிறுவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக அளப்பரிய பணிகள் ஆற்றப்பட்டு வருகின்றன.

(தொடர்ச்சி 14ஆம் பக்கத்தில்)

நடந்துமுடிந்துள்ள சிறி வங்காவுக்கான சனாதிபதித் தேர்தல் சிங்கள - தமிழ் இன முரண்பாட்டைப் பொறுத்த வகையில் அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

தமிழர் அபிவிருத்திகள் வேறு - சிங்களவர் நலன்கள் வேறு என்பதைத் தேர்தல் முடிவுகள் நிரூபித்துவிட்டன. சிங்களவரின் சிந்தனை வேறு - தமிழரின் எண்ணப்பாடுகள்

முழுமையான தேர்தல் நிராகரிப்பு. அரசியல் ரீதியில் சர்வதேசத்தின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ள அம்சங்கள் இவை.

2004ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சிறிலங்கா நாடாளுமன்றத் தேர்தலும், இப்போது (2005) நடந்து முடிந்துள்ள சனாதிபதித் தேர்தலும் ஒரேவிதமான அரசியல் செய்திகளையே வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

2004 தேர்தலில் சிங்கள இனவாதக் கூட்டணியே வெற்றிபெற்றது. மூன்றுவருட சமாதான காலத்திற்குப் பின்னர், இப்போதும், அதே இனவாதக் கூட்டணியே அதிகாரத்தைப் பற்றியுள்ளது.

முயற்சிகளுக்கும் இனியும் இடமுண்டா! என்ற கேள்வியே எழுந்துள்ளது.

அமைதிவழியில் தமிழரின் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க சிங்கள அரசு முன்வரமாட்டாது என்பது தமிழர் தரப்பிற்கு ஏற்கனவே தெரிந்த உண்மைதான்.

எனினும், இந்த அரசியல் யதார்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ள இன்னமும் சர்வதேச சமூகம் முன்வராது. தமிழ்மக்களுக்குக் கவலை அளிப்பதாகவே உள்ளது.

எவர் சனாதிபதியாக வந்தாலும் அவர் சமாதானப் பேச்சிற்கு வரவேண்டும் என்று சர்வதேச சமூகம் அறிவுறுத்தியுள்ளது.

உலக அரசுகளிடமிருந்து உதவி நிதிகளைப் பெறுவதற்காக

தமிழர் அபிவிருத்திகள் வேறு - சிங்களவர் நலன்கள் வேறு என்பதைத் தேர்தல் முடிவுகள் நிரூபித்துவிட்டன. சிங்களவரின் சிந்தனை வேறு - தமிழரின் எண்ணப்பாடுகள் வேறு என்பதும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கைத்தீவில் இரு அரசுகள் என்ற இராணுவ யதார்த்தம் ஒருபுறம் இருந்துவர மறுபுறத்தில் அரசியல் ரீதியிலும் இருவேறு துருவங்களாக தமிழரும் - சிங்களவரும் பிரிந்துபோய் உள்ளனர் என்பது மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிங்களத் தலைவர்களினதும் - சிங்கள மக்களினதும் அரசியல் மனநிலை இவ்வாறாக இருக்கும்போது இவர்களுடன் தமிழர் தரப்பு எவ்வாறு சமாதானம் பற்றிப் பேசமுடியும். சமாதானம் பேசும்படி தமிழ்தரப்பை எவ்வாறு சர்வதேச சமூகம் வற்புறுத்த முடியும்!

சமாதானத்தை வலியுறுத்தி 2004இல் ஆட்சி

சமாதானத்தை வலியுறுத்தி - நேர்மையான அரசியல் நிலைப்பாட்டை ரணில் விக்ரமசிங்க வெளிப்படையாக எடுத்திருப்பாரேயானால் தமிழரின் வாக்குகள் மூலம் அவரின் வெற்றியாய்ப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

ஆனால், ரணில் அதைச் செய்ய விரும்பவில்லை. தோல்வி ஏற்பட்டாலும் பறவாயில்லை தமிழருக்கு எதுவும் வழங்கிவிடக்கூடாது என்ற இனவாத உணர்வுடனேயே ரணில் விக்ரமசிங்க உள்ளார்.

மகிந்த ராஜபக்ச புதிய சனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார். சிங்கள - பௌத்த மேலாதிக்கவாதத்தை, ஒற்றை ஆட்சிமுறையை அமுல்படுத்த ஆணைகேட்ட ஒரு சிங்களத் தலைவரை சிங்களவர் சனாதிபதியாக்கி விட்டுள்ளனர். தமிழருக்கு எந்த ஒரு உரிமையும் வழங்கக்கூடாது என்ற கொள்கையில் விடாப்பிடியாக உள்ள ஜே.வி.பியும், வெறு உறுமையும், பிக்குகள் முன்னணியும் மகிந்த ராஜபக்சவிற்கு பக்கபலமாக உள்ளனர்.

அடுத்த ஆறு வருடகாலம் எப்படி

சமாதானத்தின் புதிய சனாதிபதியும் தலைவிதியும்

வேறு என்பதும் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கைத்தீவில் இரு அரசுகள் என்ற இராணுவ யதார்த்தம் ஒருபுறம் இருந்துவர மறுபுறத்தில் அரசியல் ரீதியிலும் இருவேறு துருவங்களாக தமிழரும் - சிங்களவரும் பிரிந்துபோய் உள்ளனர் என்பது மீண்டும் ஒருமுறை நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறிலங்காவின் புதிய சனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள மகிந்த ராஜபக்ச தனது இனவாத நிலைப்பாட்டை - தமிழருக்கு எதிரான கொள்கையை வெளிப்படையாகவே முன்வைத்து சிங்களவரின் அமோக ஆதரவைப் பெற்று அதிகாரத்திற்கு வந்துள்ளார்.

தமிழரின் அரசியல் அபிவிருத்திகள் கருத்தில் எடுக்கப்பாடாது நடாத்தப்பட்ட

மகிந்தராஜபக்ச புதிய சனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார். சிங்கள - பௌத்த மேலாதிக்கவாதத்தை ஒற்றை ஆட்சிமுறையை அமுல்படுத்த ஆணைகேட்ட ஒரு சிங்களத் தலைவரை சிங்களவர் சனாதிபதியாக்கி விட்டுள்ளனர். தமிழருக்கு எந்த ஒரு உரிமையும் வழங்கக்கூடாது என்ற கொள்கையில் விடாப்பிடியாக உள்ள ஜே.வி.பியும், கெலஉறுமையும், பிக்குகள் முன்னணியும் மகிந்த ராஜபக்சவிற்கு பக்கபலமாக உள்ளனர்.

சனாதிபதித் தேர்தலை தமிழ்மக்கள் நிராகரிக்க முடிவெடுத்தனர். தேர்தலை நிராகரித்து - வாக்கெடுப்பை பறக்கணித்து தமிழ்மக்களும் உறுதியான அரசியல்த் தீர்்ப்பை வழங்கியுள்ளனர்.

சிங்களத்தில் அமோகமான வாக்களிப்பு. தமிழர் தேசத்தில்

2004இல் தமிழ்மக்கள் ஒருங்கு திரண்டு வாக்களித்துத் தம் அரசியல் அபிவிருத்திகளை நிலைநாட்டியிருந்தனர். இம்முறை வாக்களிப்பை இட்டுமொத்தமாகப் புறக்கணித்து அதே அரசியல் செய்தியையே உலகிற்கு காட்டியுள்ளனர்.

சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி - ஜே.வி.பி - வெறு உறுமய அரசியல் கூட்டணி மகாவம்சக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி - சிங்கள, பௌத்தர்களுக்குத்தான் இலங்கைத்தீவு சொந்தம் என்று இனவெறிப் பிரச்சாரம் செய்தனர். ஒற்றை ஆட்சிதான் அதாவது சிங்களவர் ஆட்சிதான் இலங்கைக்குத் தேவை என்று பரப்புரை செய்தனர். தமிழர் தாயகத்தை - தமிழர் தேசியத்தை - தமிழர் தன்னாட்சியை முற்றுமுழுதாக நிராகரித்தனர்.

தமிழரின் அரசியல் தனித்துவத்தை மறுதலித்த இந்த இனவாத நிலைப்பாட்டை சிங்கள மக்களும் ஆதரித்து வாக்களித்தனர்.

இந்த நிலையில், சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் - அரசியல்தீர்வு

சர்வதேசத்தின் சமாதானக் கருத்துக்களை புதிய சனாதிபதி உள்வாங்கியே தீர்வேண்டும் என்று சர்வதேச சமூகம் நம்புகின்றது.

ஆனால் உதட்டளவில் சமாதானப் பேசி சர்வதேசத்தை ஏமாற்றி - உதவி நிதிகளைப் பெறும் விடயத்தில் சிங்கள அரசு தலைவர்களுக்கு நிகர் அவர்களேதான்.

கடந்த மூன்றுவருட சமாதான காலத்தில் சர்வதேச அழுத்தத்திற்குப் பணிந்து - சமாதானச் சூழலை நிலைநிறுத்த - சிங்கள அரசு என்ன செய்தது! எதுவுமே செய்யவில்லை. புலிகள் இயக்கத்தின் இடைவிடாப் பொறுமைதான் இன்றுவரை சமாதானச் சூழலை தக்கவைத்துள்ளது.

அபிவிருத்தி பற்றிய கனவுகளுடனும் - சமூக மேம்பாடு என்ற எண்ணங்களுடனும் ஆட்சி நடாத்தும் அரசு தலைவர்களைத்தான் வெளிநாட்டு உதவிகளுடன் இணைந்த சர்வதேச அழுத்தங்கள் கட்டுப்படுத்தும்.

சிங்களத் தலைவர்களிடம் அப்படியான உயர்ந்த சிந்தனைகள் இல்லை. பெரும்பாலான சிங்கள மக்களிடமும் அத்தகைய எதிர்பார்ப்புகள் இல்லை.

சிங்கள மேலாதிக்கச் சிந்தனை என்ற இனவெறிக் கோட்பாட்டிற்கு அடுத்ததாகவே அபிவிருத்தி - சமூகமேம்பாடு என்ற விடயங்களை சிங்களவர் கருதுகின்றனர்.

அமைத்த ரணில் விக்ரமசிங்க அரசாங்கம் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தைத் தவிர சமாதான முயற்சியில் வேறெதைச் சாதித்தது. போர்நிறுத்த ஒப்பந்தமும் தமிழர்க்குச் செய்து என்ன!

“புலிகள் இயக்கத்தை நசுக்க சர்வதேச வலைப் பின்னலைத் தனது அரசாங்கம் உருவாக்கி வந்தது” என்று ரணில் தம்பட்டம் அடித்திருந்தார்.

புறக்கணிக்கப்பட்ட வடக்குக் கிழக்கு சனாதிபதித் தேர்தல் 2005

சமாதான முயற்சியிலும் சதிஅரசியலை நடாத்தும் மனநிலையுடனேயே அவர் இருந்தார் என்பது அம்பலமாயிற்று.

நகரப்போகின்றது என்று தமிழர்களுக்கு நன்கு தெரியும். தமிழரின் ஒற்றுமையும் - தமிழரின் பலமும்தான் தமிழ்மக்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடியது.

இம்முறை சனாதிபதித் தேர்தலின்போதும் சமாதானம் பற்றி சாதித்தமைகளைக் கதைத்தார். எல்லா கட்சிகளையும் இணைத்து - எல்லா இன மக்களையும் இணைந்தது என்று சிறப்பிப்பினதெனமாத சமாதானம் கதைத்தார். தமிழர்கள் அவரை நம்பவில்லை.

- எல்லாளான் -

தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரச்சினைக்கு “மகிந்த சிந்தனைதான்” தீர்வு என்று சிங்கள மக்களில் பெரும்பான்மையினர் தீர்ப்பளித்துள்ளார்கள். இலங்கைத் தீவு ஓர் “ஒற்றை யாட்சி” நாடுதான் என்று அடித்துக் கூறியவர்களைப் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்கள் ஆதரித்திருக்கின்றார்கள். சிங்களப் பேரினவாதிகளிடமிருந்து தமிழ்பேசும் மக்கள் நல்லதாக எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாதென்பதை இத்தேர்தல் தெளிவாகப் பறை சாற்றி நிற்கின்றது.

இருபெரும் பேரினவாத ஜனாதிபதி வேட்பாளர்களான திருமகிந்த ராஜபக்ஸும் திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் ஒரே இனவாதத்தை இருவேறு கோணத்தில் நின்று அணுகினர். முதலாவது நபர் எதிர்த்து அழிக்கும் கொள்கையைக் கொண்டவர். இரண்டாவது நபர் அனைத்து அழிக்கும் கொள்கையைக் கொண்டவர். இரண்டினதும் இறுதி இலக்கு ஒன்றுதான். இதில் சிங்கள மக்கள் வெளிப்படையாக அழிக்க ஆணை கோரியுள்ள முதலாவது சக்தியை ஆதரித்து ஆணையளித்துள்ளனர். இத்தகைய மன்றலையைக் கொண்ட சிங்களப் பேரினவாதிகளிடமிருந்து சமாதானப்படி வழியில் தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு விமோசனம் கிட்டமுடியாது.

உண்மைதான், ஆனால் அவர் தானே தனது வெற்றியின் கையாடல்களைக் கதையையும் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். புத்தரகித்த தேரோ தலைமையிலான பிக்கு பெருமன் உட்பட அனைத்து இனவாதச் சக்தி களினாலும் தாக்கி நிறுத்தப் பட்ட பண்டாரநாயக்காவை அச்சத்தினால் தொண்டைக் குழியில் பிடித்தன. அவர்களாலேயே அவர் கொல்லவும் பட்டார். அவரைக் கொன்ற கொலைக்குற்றத்தின் பேரில் புத்தரகித்த தேரோ ஆயுட்காலச் சிறைத் தண்டனையையும், சோமராம தேரோ தாக்குத்

நாயக்காவின் ஒப்பீட்டின் மூலம் தன்னைப் பற்றித் தானே ஒரு தீக்கதரிசம் கூறியுள்ளார் என்றுதான் எடுக்கத் தோன்று கின்றது. அத்துடன் தன்னைத் தாக்கி நிறுத்தியுள்ள சகாக்களைப் பற்றியும் அவர் தீக்கதரிசனம் கூறியுள்ளார் என எடுக்கலாம்.

ராஜபக்ஸின் தீக்க தரிசனம் இவ்வாறு அமைகையில் இது தொடர்பாக கலாநிதி என்.எம்.பெரேரா கூறிவைத்த

சிங்கள ஆட்சியாளர்களிடமும், சிங்கள மக்களிடமும் இருந்து தமிழ்பேசும் மக்கள் தமக்காக எத்தகைய பாதுகாப்பையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. முறையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளதன் மூலம் தமிழீழத்தைத் தவிர வேறு மாற்று வழியில்லை என்பதை இது நிரூபித்து நிற்கின்றது.

இன்னொரு தீக்கதரிசனத் தையும் இங்கு நோக்குதல் அவசியம்.

பண்டாரநாயக்காவின் தனிச் சிங்களக் கொள்கையை எதிர்த்து கலாநிதி என்.எம். பெரேரா பின்வருமாறு கூறினார். “எதிர் காலத்தில் தமிழ் மக்கள் முதலாவதாக பண்டார நாயக்காவிற்கு குத்தான சிலை எழுப்பி மாலை போடுவார்கள்.

புதியதோர் தீக்க தரிசனத்துடன் வந்துள்ள ராஜபக்ஸின் வருகையானது முதலாவது தீக்கதரிசனத்தை விரைவுபடுத்த வல்லதாயும் அமைந்துள்ளது.

என்.எம்.பெரேரா வின் தீக்கதரிசனம் நிறைவேறும் என்பது தெரிந்த விடயம். ஆனால் அது எப்போது என்பதை கேள்வியாய் இருந்தது. இப்போது ராஜபக்ஸின் தீக்கதரிசனத்தை நோக்கு கையில் முதலாவது தீக்க தரிசனம் நிறைவேறப்போகும் காலம் எது என்பது தெரிந்து விட்டது. அதாவது அது ராஜபக்ஸின் காலமென்பதை.

தவற முடியாது, அந்த வகையில் ரணிலால் அவர்களும் ஏமாற்று கரமான அரைகுறைத் தீவைக்கடக் கொண்டுவந்திருக்க முடியாது.

சிங்களத் தலைமைகள் எதுவாயினும் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினை களைத் தீக்கவேண்டும் என்பதில் எத்தகைய சிரத்தையும் அற்றவர்கள். அவர்கள் இப்பிரச்சினைகளைத் தமது பதவி நலன்களுக்கான பெரு விருந்தாகவே பார்க்கிறார்கள். இவ்வகையான தில் ராஜபக்ஸ ஒரு நேர்மையான எதிரியாக உள்ளார். ஆனால் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளில் தனக்கு அக்கறை உள்ளதாகக்

அதாவது தமிழீழ மண்ணில் பண்டாரநாயக்காவின் சிலைக்கு ஒரு மூதாட்டி மாலை போட்டும் ராஜபக்ஸின் சிலைக்கு மூதாட்டியின் பூட்டக் குழந்தை மாலை போட்டும். வேண்டிய எந்த நேரத்திலும் சிங்கள மக்களில் பெரும்பாலானோரைப் பச்சை இனவாதத்தின் பக்கம் இழுத்துக்

கூறிக்கொண்ட ரணில் திரை மறைவில் போராட்டத்தை நசுக்கவல்ல செயல்களில் ஈடுபட்டார் என்பதை அவரது நெருங்கிய சகாக்களான திருவாளர்கள் மில்லந்த மோறகொடும், நளின் திசநாயக்காவும் வெளிப்படையாகவே கூறி விட்டனர். குறிப்பாக வெளி நாடுகளின் இராணுவங்களைக் கொண்டுவந்து தமிழீழம்

- சாரணன் -

தமிழீழத்திற்கான என்.எம்.பெரேராவின் தீர்க்கதரிசனமும் இனவாதத்திற்கான ராஜபக்ஸாவின் தீர்க்கதரிசனமும்

தண்டனையையும் பெற்றனர். பண்டாரநாயக்காவின் வெற்றியுடன் தனது வெற்றியை ஒப்பிடும் ராஜபக்ஸின் ஒப்பீட்டை நோக்கு கையில் ராஜபக்ஸவைத் தாக்கி நிறுத்தியுள்ள ஜே.வி.பி.யின் ருக்கும் ராஜபக்ஸவிற்கும் மேற்படி பண்டார நாயக்கா - புத்தரகித்த தேரோ கதை அச்சொட்டாகப் பொருந்துமோ என்று

ஏனென்றால் தமிழர் பிரிந்து சென்று தனிநாடமைக்க அத்தீவாரம் இட்டவர் இவர் என்பதால்” என்.எம்.பெரேரா வின் தீக்கதரிசனம் உண்மையாகப் போகின்றது என்பதை எழுச்சி பெற்று வரும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் நிரூபித்து நிற்கின்றது. இந்தவகையில் என்.எம். பெரேரா

செல்லலாம் என்பதை ராஜபக்ஸ வின் வெற்றி எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்நிலையில் சிங்கள மக்களிடமும் இருந்து தமிழ்பேசும் மக்கள் தமக்காக எத்தகைய பாது காப்பையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. சிங்கள மக்கள் பெரும் பான்மையாக ராஜபக்ஸவிற்கு வாக்களித்து ஒற்றையாட்சி முறையை உறுதிப் படுத்தியுள்ளதன் மூலம் தமிழீழத்தைத் தவிர வேறு மாற்று வழியில்லை என்பதை இது நிரூபித்து நிற்கின்றது.

போராட்டத்தை நசுக்கு வதற்கான ஏற்பாடுகளை ரணில் பூர்த்தியாக்கி விட்டார் என முதலாவது நபரும், புலிகளை வெளிநாட்டு விடிகுத் தால் ரணில் சுற்றிவளைத்துள்ளார் என இரண்டாவது நபரும் மிக வெளிப்படையாகவே கூறியுள்ளனர்.

மேற்படி பின்னணியையும் இரகசியத் திட்டங்களையும் நோக்கு கையில் சிங்களத் தலைவர்களினது இறுதி இலட்சியம் என்பது வெளிப்படையாக உள்ளது.

நடந்துமுடிந்த தேர்த லானது சிங்கள வெகுஜனங்களின் மனோநிலையைப் பற்றியும், எத்தரப் பிரளாயினும் சிங்களத் தலைவர்களினது உண்மையான நிலைப்பாடு என்ன என்பதைப் பற்றியும் தெளிவான செய்தியைத் தெரிவித்து உள்ளது.

இப் பின்னணியில் ராஜபக்ஸின் தீக்கதரி சனத்திற்கும் என்.எம்.பெரேராவின் தீக்க தரிசனத்திற்கும் தமிழ்பேசும் மக்கள் நன்றி கூறும் என்பது திண்ணம்.

ஒரு தர்க்கத்திற்காக தமிழ்மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க வெற்றி பெற்றதாக வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியாயின் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் அடிப்படையில் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்பின் மத்தியிந்தான் அவர் பதவிக்கு வந்திருக்க முடியும். அதன்படி சிங்கள மக்களில் பெரும்பான்மையினர் தெளிவான ஒற்றையாட்சி முறைக்குத்தான் ஆதரவாளர்கள் என்ற கனரகை உண்மையைக் கருத்திலெடுக்கத்

“பஞ்ச பல்வகைய” சிந்தனை இனவாதத்தின் நிறிகின்றது. “மகிந்த சிந்தனை” இனவாதத்தின் நிறிகின்றது. இந்த இடத்தில் மகிந்த ராஜபக்ஸாவின் தனது அச்சொட்டாகப் பொருந்துமோ என்று

கேட்கத் தோன்றுகின்றது. இந்த வரலாற்று விதியின்படி பார்க்கையில் ராஜபக்ஸின் எதிரி ராஜபக்ஸே அவரின் எதிரி அவரும் அவரின் நண்பர்களே. பிற்போக்குத் தனங்களின் வளர்ச்சி என்பது தம் கழுத்தில் தாமே தாக்குக் கயிறு களை மாட்டுவதாக அமையும். ஆதலால் இப்போது ராஜபக்ஸ தனது கொள்கையினதும் தனது நண்பர்களினதும், தனது வெற்றியினதும் கையாடல் தானே உள்ளார். ராஜபக்ஸ தன்னைப் பண்டார

வின் வாத்தையிற் சொல்வதானால் இரண்டாவது சிலையைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் ராஜபக்ஸவிற்கு எழுப்பு வார்கள் என்பது திண்ணம். ராஜபக்ஸவின் மேற்படி ஒப்பீடு பற்றிய திரு. க.வேபாலகு மாரனின் விளக்கமும் இவ்வகையாக அமைந்து செல்வது குறிப்பிடத் தக்கது.

உலகக் கவிதை
வியாசன்

சொரிந்த மேகக் கண்ணீரால்
நிலழறிச் சிதம்பிக் கிடக்கிறது.
இப்போது மழையில்லையாயினும்
எப்போதும் உடைப்பெடுக்கலாம் என்பதான
மப்பும் மந்தாரமுமான வானம்.
மயிர்த்துளையூடு புகும் குளிக்காற்று
கூதல் தரவில்லை எமக்கு
மாறாய் நெருப்பாய்த் தகிக்கிறது தேகம்.
பிள்ளைகளின் முகம் தெரியுமெனும்
நம்பிக்கையில்
மணிக்கதவம் தாள்திறக்கும் பொழுதுக்காக
கல்லறைகளுக்கு முன்னே காத்திருக்கிறோம்.
துயிலுமில்லப் பிரகாரமெங்கும்
திரண்டிருக்கிறது தெய்வங்களின் சுற்றம்.
பயிர்களைக் காணவும் பேசவுமென்று
விளைந்து கிடக்கும் விடுதலை வயலில்

இரங்கியமும் நானாமல்ல.
இன்னும் சொல்வதானால்
இது அவர்களுக்கான நாளல்ல
எங்களுக்கான நாள்.
துயிலுமில்ல வாசல் கடக்கும் ஒவ்வொரு
தடவையும்
உள்ளே ஏதோ ஊதிப்பெருக்கிறதே
அதற்கான நாள்.
கல்லறைகளில் வெய்யில்
விழக்கானும்போது
ஓடிப்போய் கூரைவிரிக்கச் சொல்கிறதே
அதற்கான நாள்.
எத்தனை பிள்ளைகளை
எத்தனை எத்தனை விதமாய்க்
கொடுத்தோம்.
நரம்புகளில் நஞ்சு ஊறியதாய்
மேனியெங்கும் சுந்தகம் பூசியதாய்
கூட்டியள்ளி வந்த சதைக்குவியலாய்

திரும்பும்போதுதான் கேட்பார்கள்
இம்முறையும்.
பதிலற்றவராகப் பந்தமேற்றப்போவது
எத்தனை பாவம்
எத்தனை குற்றம்.
காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டவையல்ல
இந்தக் கல்லறைகள்.
இவை சாட்சிக்கு வைக்கப்பட்டவை என்பதை
கணக்கில் எடுக்கவும்.
தாகம் சுமந்தவரின் வாசலில் நின்று
சத்தியம் செய்யும்போது
உண்மைமனிதராய் ஒளிரவேண்டும்.
அழகான கவிதைகளும் பாடல்களும்
அனல்முட்டும் பேச்சுக்களும் அல்ல

**தாகம் சுமந்தவரின்
வாசலில் நின்று
சத்தியம் செய்யுவோம்**

விதைத்தவர் கூடியுள்ளோம்.
கையில் பூவுடனும் சுடருடனும்
நீண்டு கிடக்கிறது கிரியைக்கானவரிசை
சுபாடம் திறந்ததும் கண்திறப்பார்களே
குழியிருந்து வெளியே வருவார்களே
புன்னகைப்பார்களே
பின்னர் பேசுவார்களே
கொண்டு வந்தீர்களா என்று கேட்பார்களே.
சென்றவருடம் வந்து திரும்பியபோது
அடுத்தவருடம் வரும்போது
அதனுடன் வருவோமென்றல்லவா
சொல்லித் திரும்பினோம்?
இப்போது என்ன சொல்லப்போகிறோம்?
இந்த வருடமும் வரிசைகட்டி விளக்கேற்றி
வாச மலர்தூவி
அந்தப் பாடலையும் பாடுவதற்கான
சம்பிரதாயக் கிரியைகளுக்காகவா இந்தக் கியூ?
குற்றமிழைத்தவர்களாகக் குறுகி
வெற்றுக் கைகளுடன் போவது எத்தனை
வெட்கம்?
சுடரேற்றித் திரும்பும்போதுதான்
அவர்கள் வாய்திறப்பார்கள்
சுட்டெரிக்கப் போகிறது அந்தச் சுடுகேள்வி.
எங்கே தமிழீழம்?
என்னாச்சு தமிழீழம்?
எதிரொலிக்கப் போகும் அசிரீரிக்கு
எங்களிடம் என்ன பதில் உண்டு?
மாவீரர் நாள்
சம்பிரதாயங்களுக்குள் இறுகிய
சடங்குநாளல்ல.
திருவண்ணாமலைச் சோதிப்பெருநாளல்ல
இத்தனை பேரையுமா இழந்தோமென்று

வகைமாதிரிக்கு எத்தனை
வழியிற்கொடுத்தோம்.
மௌனத்தில் உறைந்துகிடக்கிறது
பிள்ளைகளின் தொடட்டில் பரப்பு.
நேரம் நொடிகளாய்க் கரைய
சுற்றம் விளக்கேற்றத் தொடங்கிறது.
மகனே!
மகனே!
சூழலில் வழிகிறது பிரிவின் கனதி.
கருவறை தாங்கிய உறவல்லவா?
அது பிள்ளையின் திருமுகம் தேடுகிறது.
மமமொழியாகி எங்கள் மூச்சாகி நாளை
முடிசூடும் தமிழ்மீது உறுதிடுடு
நெஞ்சருக்கி உள்ளே நெருப்பேற்றி
விடுகின்ற
அந்தப் பாடலும் தொடங்கிறது.
இனித்தான் கல்லறைக் கதவுகள் திறக்கும்.
இனித்தான் விழிமலர்த்தி
வெளியேவருவார்கள்.
அம்மா!... அப்பா!... எனத் தொடங்கி
தோழரே!... தோழியரே!... என நீண்டு
வழக்கத்திலுள்ள அத்தனை உறவும் சொல்லி
அசிரீரிபோல அழைப்பது கேட்கும்.
விழிழடி விதிர்விதிர்ந்து நிற்பவர் முன்னே
அவர்கள் வருவார்கள்
வந்து தொடுவார்கள்
சுட்டி அணைப்பார்கள்
பழையன இரைமீட்டிச் சிரிப்பார்கள்.
எங்கே தமிழீழம்?
என்னாச்சு தமிழீழம்?

அவர்கள் வேண்டி நிற்பது.
அழுதழுது விதைத்த அழகுமேனிகளின்மீது
உறுதியெடுத்ததை நினைவிற்கொள்வோம்.
உயிராய் வழியனுப்பி
சுடலமாய் வெளியில் எடுத்த
காலத்தை நினைவிற்கொள்வோம்.
திராக்கனவுகளுடன் திரிந்த காலத்தை
இன்று தொலைத்தா விட்டோம்?
சுல உழைத்தையையும் உரஞ்சிக்கழுவி
உண்மைமனிதராய் கல்லறைகளுக்கு முன்னே
நிற்போம்.
அவர்கள் முகம் பார்த்து முறுவல் செய்வோம்.
உங்கள் கனவுகளை நெஞ்சில் புதைத்தே
உறுதிசெய்வதாய் சொல்வோம்.
தாய் மீதும்
தமிழ் மீதும்
தலைவன் மீதும்
உங்கள் கல்லறை மீதும் கனவின் மீதும்
சொல்லும் உறுதியுடன்
தொடருமெம் பயணமெனச்சொல்லி
வெளியே வருவோம்.
சுமைகுறைந்ததுபோலவும்
நமக்கு நாமேபுதியவர் போலவும் தெரிகிறதே.
இதுதான் வழி
இனித்தான் பயணம்.

